

DOMOKOS EDIT

Korunk kórja: COVID-19

Ülök a hegy tetején
egy házba zártan,
mint rab, csak tengek
nagy magányban.

Korunk kórja
megkoronázta létünk.
Mindenki fél, s
örülünk, ha élünk.

A boltok kifosztva,
nincs liszt, cukor, WC-papír...
A neten sok ember
rémhíreket ír.

A határok lezárva,
menni nem lehet,
tétlenül várunk
javuló híreket,

s csak fohászom száll
fel csendben az égre:
Istenünk, mentsd meg
a világot végre!

Világjárvány 2020-ban

Nos, eddig szólt a mese, vége!
Megszakadt a magyar virtus,
mert félő, hogy tenyeredbe
ragadt egy Corona-vírus...

Nincs paksi-puszi-ölelés,
csak 2 méterről integetés.
Éled az élet! Nahát!
Csak a tavasz tudja a dolgát,
más tétlenül hever otthonában,
s a holnapban sem bízik,
de elvész a mában,
mert bezárt iskola, gyár, üzem,
s kinek dolgozni muszáj,
az is hadat üzen.
Egyiknek nem lesz majd pénze,
másiknak veszélyben egészsége.
Egyik oldal sem irigylésre méltó.
Ki érti azt, ez állapot miért jó?
Hol gazdagság van és pompa,
még többet akarnak halomba.
Nem számít ott kín és emberélet –
a sok halott statisztika hírévé lett...
Ó, nyomorult világ!
Elpusztít az önzés és vakság.
Ketrebe zárt bábuk vagyunk?
Mi lesz még, ha mindent hagyunk?!

Dal

Nézz fel a csillagodra,
hallgasd, most mit mesél!
Tetted, mit megtehetted,
az ember fél...

Nézz hát az angyalodra,
értsd meg, hogy mit beszél!
Mindaz, kit úgy szerettél,
boldogan él!